

R 367/III

4

Tom VI.

Rybnik - Poczesna

Spec. 5334/53

Rb. Geshlar

St-piód, Fredy 37

1. 9. 53

W. 50, —

R367/III

Spis treści

1. Historia Ruenn Rybnickiej . . . . . K 1
2. Kościół parafialny i parafialny pod wezwaniem
N. M. P. w Sroowie . . . . . K 17.
3. Kościół parafialny w Rydułowicach . . . . . K 30
4. " " " " " Jełdowniku . . . . . K 36
5. " " " " " Mszanej w Rybnicku . . . . . K 40
6. " fanny Sanny Marii w Wodzisławiu . . . . . K 42
7. Kłauktor O. O. Minorytów w Wodzisławiu . . . . . K 51
8. Kłauktor O. O. Lyslerów w Rudach . . . . . K 56
9. Kościół filialny w Stolicy . . . . . K 69.
10. " parafialny w Zorach . . . . . K 71

1

Historja ziemi Rybnickiej.

Przemysław drugi ziemie rybnickiej otrzymał od
ciociuli i dziadzi w roku ziemie grunwaldzkiej. W roku
1163 podzielił Sławk przysięgły król synów Władys-
ława: Bolesława, Miecysława i Kazimierza. Sławk go-
rny przysięgał Miecysławowi, który wzmiankował
władę nad ziemiami rybnicką, Matkonia księcia
Miecysława, Ludmilla, Abundanta w Rybniku, ~~jak
już w poprzednim rozdziale wspomnieliśmy~~
choć roku 1200 klasztor Janien ~~zwanego~~ Kon-
stantyn, który w roku 1230 r. przeniesiono do Łar-
nowa, co jest pod Opolem.

Książę Miecysław zmarł 1211 r.; następnie
jego nastąpił Kazimierz I, który panował do roku 1220.
Jego synowie ewangelicy zostali przez synów, Miecys-
ława II i Władysława. Za ostatniego panowania księcia
Miecysława II. najechały ziemie sławne, 1241 r. hordy
tatarskie, które w wielkiej potęgach i niszczyciel-
nie. Zauważając niebezpieczeństwo, które ziemie ry-
bnickie, jakkolwiek nie posiadały i tym samym
tatarskich wrogości. Za synów księcia Miecysława
II. wzięt władzę książę Władysław, który
panował do roku 1283.

Książę Władysław zmarł ^{przemysław} w roku 1283
już w ewangelickiej i biskupie fundacji. Po-
między innymi najwięcej klasztoru cystersów w Be-
dachu oraz benedyktynów w Ławie i Opolu. Z
synów jest domowa ziemie grunwaldzka wzmian-

innego podzieln. Keizera cesarskie, do którego należa-
ła ziemia rybnicka, przysłał najwłaściwemu synowi
Władysławowi, księciu Sandomierskiemu. Był to ten sam księ-
z, u którego znalazł świątyni sandomiecki Janusz zbro-
wienie, przed którego synem był księciem Henrykiem IV.

Książę ~~Mikolaj~~ Imiętytan umant 1306 za-
 stawianą jednego syna Leona i dwie córki Czesława
 i Bruny. Tenże Leon sprawował rządy krajów do roku
 1336; nie pozostał syna potomek, pozostał księstwo
 pod rządy księcia Mikotaja sprawującego. ~~W tym czasie~~
~~napadły nimia górnolęża, między których podległa~~
~~Kamionka, a między innymi miasto obeliane jak~~
~~Kory, Bystrzyc i Czerwona. Wiedlingu potem wybrali~~
 otoczenia namów, której ufiano, podług bliższ 2/3
 ludności. W roku 1365 umant książę Mikotaj, po nim
 rządził ^{królowa} księżatnem arcybiskup Jan I i Jan II.
 Potem powstawił dwóch synów, a między Mi-
 kotaj został księstwem rylenskim i kamionskim,
 drugi, Wacław, księstwem arcybiskupskim. Potem ma-
 my od roku 1424 oddzielne księstwo rylenskie.

[illegible]

Niedziela 20

W roku 1452

3
miał król Jan i Wacław. Ostatni
starymat królestwa słowiański w r. 1452 a mianem Janem,
Zoranem i Wodzisławem. Wacław był jedynym królestwem,
który stale ^{z Rybnikiem} ~~urządował~~ ~~z~~ starym królestwem. Wacław
nie miał w rękach królestwa, królestwa jako
gwałtownego, niepokojącego i niepokojącego, który nie
miał spory i wojny z sąsiadami. Ponieważ miał on
wielką siłę i siłę i nie chciał poddać się
ani Węgrom ani Czechom. Ten sędziwał na siedle
głównym króla Wacława, który ^{innymi} ~~potężnym~~ ~~z~~ kró-
lestwem słowiańskim, wyznaczony 1453 r. przez króla Wa-
cisława.

Wacław miał siłę Wacław, ten opatrzony
w rękach, przez ten królestwo, co opierał się na królestwie
tam, którymi władą się, każdy jeden królestwo
słowiański. Ten i ten królestwo nie poddał; mia-
ła te królestwo się, przez Wacława, ale Rybnik
miał poddać Królestwu i Wodzisławem, podda-
nem królestwa wacławskiego. Wacław potem przyszedł
do wojny z Wacławem a Rybnikiem a Wodzisławem,
królestwem słowiańskim i królestwem słowiańskim. Da nie-
poddać poddać Wacław w r. 1452 z Rybnikiem,
który go z przysięgą króla Wacława rękami
z rękami królestwa i tam do sił i sił i sił
nie poddał. Wacław miał królestwo r.
1452. Wacław jest Rybnikiem opierał króla Wacława
i. Zoran królestwem nad Rybnikiem, Zoranem i Wod-
zisławem przyszedł króla Wacława, królestwem Janem III.

[illegible]

Wspomnianym roku 1638 przesłał siem-
ybriskę w dobre kupna na dwiedzienny sta-
notę ~~na dwiedzienny~~ ~~bratniego~~ bratniego Aleksandra Jnatyna
Kągwitaa. Tenże wyprzedał się dla sybiru i uko-
ńczył obrotu międzytym miastem stał się; który prze-
szedł do roku 1682. Już roku 1639 przesłał siem-
stwo na stał się Bernarda Puchung, dwiedzienny
na Górnym i Dolnym H. Lwisklanie. Od roku 1650
jest stał się bratnia Jan Bernard Oppersdorf,
od roku 1659 bratnia Lork, od roku 1670 bratnia
Ferdynand Oppersdorf, stał się wiekowci, w roku
1679 bratnia Puchung i stał się od roku
1684 do 1684 przesłał bratnia Oppersdorf. Potem

opracował dr hab. Andrzej Rybicki, Kraków - wydanie
Wydawnictwo. Jedyną Wypisów z archiwum w posiadaniu
^{niemcom}
~~podatku~~ rybnickiego do roku 1788, który się do utwor-
zenia dzisiejszego powiatu rybnickiego w roku 1818
były dr hab. Andrzej Rybicki, Warszawa, Kraków.

Attyluenas porostregulisiung scisile dawonij-
nego mstajin niemi xylwischij; stuzmowa mowij-
siej w gwanumowiu do drisigianego powiatu. W ra-
ku 1638 naleziat do zimneanego kiezatwa tytu 14
miejscowosci; padnos gdy ~~roku~~ 1644 r. Liubka ieli wy-
masta gini ~~st.~~ Mianowicie dwunaj ^{juznre} w tym czasie wci:
Wielopole, Jankowice i Prionowice. Pod koniec wie-
ku XVIII. a mianowicie w roku 1791 ~~zostala~~ ^{naleziat do} ~~zostala~~
niemi xylwischij ^{nastepujace} ~~zostala~~ miejscowosci:
Lubka, Oranowice, Radusowice, Jezkowice, Luchaj-
kowice, ^{Kozienice} ~~Kozienice~~, Bistutany, Wiedobany, Jagu-
rowice, Luchedna, Ochoc, Wielopole, Jankowice,
Oranowice, Ligata, Golejow, Gatastowice, Klokowice,
Raj, Lawisz, Goin ^{st.} ~~st.~~ Luchowice, Kamietowice, Mi-
chajkowice i Prionowice.

From me, Kris' de parniatu rybnickie-
 go naleznac, byty w powiadaniu prymatnem a
 to niedlugy metarwienia a roku 1644; Pradur mial
 on trzech starszyszy; Ruchow i Krzyzostawice
 powiadat Jan Katalonicki; Glatostawice opatko-
 wiszy Bogusella, Annawice Walenty Trach, Ga-
 nowice, ^{Łużnice} ~~Łużnice~~ i Jeruzalem (?) Wartan na Sam-
 wogach, Pilszawice Jerzy Kaly, Wiekie Aleksienko
 Jan Melonek, Hans Aleksienko Henryk Kaly, Jerzy-

glawice Baltazar Holy, Beth Jan Holy, Egiptow Bogi-
slaw Mieroslawski, Galew i Luciehlany Feliegane
Stadnicka, Bruck i Bogdan Jerzy i Maciej Gussner,
Zamyetan Daniel Radyski, Lesniewicki Tharust,
Rugi & Jerzy Finkstein, Salawice Baltazar Szymon-
ski i Wilentz u Wierbanowiczami Kierewitz. Pora-
tem istniata samodzielne ~~do~~ ziemstwo wodni-
stawskie a i klaster cystersow u Budach pozia-
dat ^{tw} (nawozne magistraci).

Nie bawieny rozpatrywali dawniej powiatu
u istej okoliczosci, gdyz onenpke miedze ^{garety} ~~brunary~~
sacny nie kowala nam na to. Jedynie slowny nuncie
krutni przelad na strumie statystyczne u przed
miejscowosci 60 laty, aby wytelnicowaci dci mozi-
moci powinnania ich a stowomkami dawizjowymi.
Wedlug statystyki a roku 1858 liczyli powiat 63. 133 mies-
kanicow, mianowicie 54. 866 katolickow, 3190 prote-
stantow i 1542 sydlow. Powiat ony okladal sie 132
rod a mianowicie a miedze Rybnika, Kier, Wa-
dnistawia oraz 129 gmin wiejskich. Najmiejzy na-
budowane byly Rudy, Panoir, Radlin, Slesienicko,
Rybnicko, Kanklowice i Jastrzebk. Kosciole
katolickie naliczone u powiecie 39 a ostatni
przypadat na liczbę 1572 wiezowaci jeden koscioł.
~~Wspieraniem nad mierzynami spowiadano~~ ^{byli} ~~opracowala~~
~~Wspieraniem nad mierzynami spowiadano~~ ^{stary} ~~(17 proboszczow~~
i u kapelanow. Protestanci mieli 2 ~~basenow~~,
sydni 3 koscioł; ostatni u stowomku u malej
liczby sydlow pod wzgledem religijnym doste-
tecznie wykonywali.

sun, Sotumi, Swienkianach, Saxonie, Suptawie,
Muskowien i Thorynowie a razem 18 kościołów
parafialnych i 3 kościoły filijne; do dekanatu pr-
gubienickiego tylko kościoły parafialne w Suptawie
i Sotawie; natomiast do dekanatu nowoskiego
kościoły w Bugnowicach, Janowicach, Rybniku,
Radziejowie. Suptawie i Sotawie, razem 4 kościoły
parafialne i jeden filijny. Razem zaś liwy powiat
rybnicki ~~12~~¹² kościołów parafialnych, 1 kuryalny,
1 filijny i kilkanaście kaplic, w których się od-
różnia do rządu administracji.

Od samego początku administracji państwa
należy do rządu administracji kościołów,
jednakże dla braku wiadomości szczegółowych
miejscowości w powiecie na podstawie
dokumentów, które stały w tym miejscu przy-
noszą, się do przetrwania dłużej. Jedynie z kościołami
w Bugnowicach, Janowicach, Rybniku, Mar-
szewie, Suptawie, Sotawie, Radziejowie, Sotawie, Ry-
bniku, Rybnikach, Sotawie, Wilnie, Wodzisławie
i Sotawie przetrwały szczególnie gęsto, przede wszystkim
w miejscowościach. Razem przetrwały do bi-
stry tyłu kościołów, podany natomiast spo-
sób jest wyżej notatki były kościoły w powiecie.

Kościół parafialny w Sotawie wawer się pod we-
zowaniem św. Marii Magdaleny. W głównym altarze
najdłuższy św. Sotawie kościoła, mianowicie św.
Marii Magdaleny, św. Sotawie i św. Sotawie, z
kościoła samemu nie mamy prawie żadnych wiado-

[illegible]

W ostatnim latu -
F. ~~Wielki~~ (arstat kociński parafialny ~~z ostatnimi~~
~~z~~ parafialny, parafialny i cały agnostu
odpowiedny. Została wynajęta do kocińskiego manek. Am-
skiego parafialnego kocińskiego udobyta się dnia
4 października 1913r. paraf. Najwyższ. ko. Biskupa-
nagana kocińskiego i Włodarska.

F. Zmieszajski malarz zmarł w domu matrychialnym następnym był
proboszcz: Franciszek Wawrzyniak photo roku 1730, Gregorz
Carnibal skuta roku 1734, Andrzej Kher administrator
ok. 1760 r. ks. Janek Wawrecha proboszcz,
ok. roku 1749, Józef Morkeis proboszcz 1743 r., Antoni Woj-
tała 1800 r.) ks. Franciszek Goldstein 1801 r. administrator,
Piotrek 1811 r., Zygmunt do 1820 r., Andrzej
Skurczanek, kamieniarz burmistrzami zmarł 1840 r.;
wtedy on do roku 1850 namiestnikiem parafii admini-
stratorem był Lechiera, Józef Golutaśki. Rok 1850
przejął go ks. Janek Rydzka! ~~następnie~~
również proboszczem ks. Antoni Obendorf, ~~który~~
~~sprawy jego zostały przejęte~~ ks. Merkel.

[illegible]

F *Probatina muronensis subdarsana* w roku 1853. Z daw-
ko. Jarosł. Lysienicki od roku 1678 do roku 1719
miejscowych ~~probatin~~ ^{drożdżowatych} kurami są nam po nazwiskach: Józef
Józef Eilich od roku 1733, Józef Kuchis od roku
1780-1794, ks. Jan Kuriancki 1804-1812,
1734, F. Józef Wallthafen ¹⁷⁹³⁻¹⁸⁵³ ~~Franciszek Fener~~ ~~1833-1853~~
~~Franciszek Fener~~, Józef Ładański, Walenty Lichner,
Gustaw Waple
Henryk Weltke; ~~obecnie jest probostwem~~ ks. Kirbach i ks.
Salonyk. Obecnie jest probostwem ks. Józef Łachnicki.
F ks. Józef Lindner zmarł 1783 r. w Zgorzecku,
* od roku 1818 do roku 1823 r., po czym nastąpił
parafiz ks. Łachnicki. Po nim ^{był kolejno} ~~był~~ probostwem ks.

12

Smotanie brzoista w Fartuszebin sięgło roku XIX,
którym już ~~na rok~~ roku 1447 przynależał prawa parafialne. Wówczas na-
leżał do dekanatu kroszkiego a około roku 1684 do dekanatu
wedziatowskiego; co wynika z pastuchańciami miejscowymi.
O brzoistę samą przynależy być mała wiadomości. Wiemy
tylko, że dawniejsza ^{dawniej} istniała jakoś 1840, potem
na stanowisku ko. proboszcza Edwarda Ewera ~~1840~~
wybudowana, obecnie murawy białej i wielkiej go-
sińskiej ze 16 października 1845 r. ^{był drugi lata}
brzoistę w Kunawie ~~1845~~ filij, brzoista para-
fialnego w Gienaltowicach. Pierwszą wiadomość o istnie-
niu brzoista znajdujemy w naszym jasn. archiwum
opisie Przystępująca z roku 1447, ^{Wówczas już} ~~Sieradzki~~ przynależał ko-
ściół parafialny; adaje się, jednak, że w czasie naj-
my trzydziestoletniej ^{podległości} ~~opierał~~ dr. wódcy brzoistów filij-
nych, gdyż już 1649 r. podany jest jako filijny w
dekanacie gliwickim. Brzoista stała się dawnia-
szą siostrą, pryncypalna wieś dr. Mawryncja, abt-
ki był dawno ~~pragmatyczna~~
dawnego w roku 1549. ~~Awa siostrane dawały prosta~~
~~siostry kunawoickiej~~
~~dr. w lat 1845 i 1846~~ dawno brzoista parafialnego.

Wreszcie Lyski posiadał parafialny
pod mianem św. Matgorzaty, o którym wiemy, że
istniał przed nami 1315 roku. Wynika to
z pierwszego dokumentu ówczesnego biskupa warszawskiego
^{wystarzonego}
Henryka, ~~wystawionego~~ dnia 8 kwietnia 1315 roku,
o którym występuje ks. Adam garbarski i jego żona
ks. Adam był ^{wówczas} kapłanem kościoła.
Później w sprawie dotychczasowej
o roku 1335 napisany na zmianę z krótko pa-
rafialnym z Lysk, który ~~jakoś~~ stanowił własność
dekanatu raciborskiego. Później ^{on} został zabudowany.

F In wyprawnianym dniu ko. Adamie brat sładu
 pr. probowaczek tyteckich. Apyrno 1842 r. napotyhamy ko.
 Zuzego Richtlinke z tyteck, dnichana dekanatu owakor-
 shiego na sygnalizie dycecalnym. Pod kariera wiechu XVI.
 nastat probowaczem ko. Andrey Shamich, w roku 1724
 ko. Kuzar Jan Shamich, który tu 1748 r. umarł, dzieje
 jego wyjął ko. Jan Alek, w 175. 1784 r. do 2/10. 1789 roku
 wyznaczat dnanpastorato i z parafii ko. Fumizonek Ur-
 leani. Z następnymi probowaczami anarich, nam ko. Jozef
 Wallerfen 1794-1801, ko. Andrey Benoch 1805-1827,
 w roku 1853 ko. Karol Dytka, ko. Karol Pfeiffer 1830-
 1895, ko. Karol Liedl 1896 do 1898, ko. Kuzoch Ballon
 do roku 1925. W roku 1925 ko. Samel Stunka.
 W 1 marca 1898 r. ~~probowaczem wyznaczono~~

13
był a domowa; nowy króciut, wybitany do 22 rubli,
nawniek był droższymi. Parafia Lyska obejmując wieś
Lyski, Krasnysie, ^{Chimie} ~~Krasnysie~~, Górkę, Krasnowice, La-
lańsk, Biel, Gaxowice, Bąkunice i Ługowice. Na tak
obserwacji parafii był droższymi króciut był mały,
to też przez kilka laty obserwowano nowy, obserwow
króciut mianowicie. — Laska króciutka parafialnego
wzrostu się w innych króciutkach pod mianowicie
sio. Józefa, przy których uwzględnia w droższymi
latami rosną droższymi. Kaplica ta powstała przy
zakładzie wydziału wójty dla droższymi, natom-
nym w r. 1844 przez właściciela folwarku w Ły-
skach i Wągrowie; op. Tolednika.

[illegible][illegible]

Rok 1335 przyniósł nam pierwszą wiadomość
 wiadomości o kościele parafialnym w Petrzynie,
 który ~~został~~ utworzony należał do dekanatu macier-
 skiego. Wobec tego przysporzenie wielkiego kro-
 wicy, jakoby kościół powstał dopiero 1669 czy 1684
 roku, nie jest wierna. Chociaż nie wiadomo
 w tym czasie o miejscu dotychczasowego, że już
 powstał za lat starożytności, nowa, obecny-
 sta i starożytna świątynia. Pierwsza była na tem-
 powianach a roku 1461, w którym napisal pro-
 kownik Jan z Petrzyni wykonał na wielki altarz
 w kościele kolegiackim w Białymostku. O późniejszych
 dziełach kościoła brak zgoda wiadomości. Jedynie
 nam jeszcze pozostało wyznać, że 1914 r. ukończono
 dotychczasowy krucyfiks kościoła, następujące go
 obrazy, murówką budowlaną w stylu
 romańskim. 21 sierpnia 1914 r. odbyła się poświę-
 cenie kamienia węgielnego a następujące roku poświę-
 cenie ~~kościoła~~ ^{zakończono}. Wzrost budowy wynosił 12,5 tys. rub.
 Wzrost kościoła wzrósł się jak i domy jego pod ma-
 niera sw. Michał.

Dr. porucznik Paweł Kozłowski urodził się 12 października 1724 r., około lat 70. Żonę tego samego roku objął zarządek parafii koł. Jan Leopold Znamenski. Wraz z nią zamieszkał do roku 1734; w tym czasie odbyła się dekretna inkwizycja, czyli sąd śledczy, celem stwierdzenia prawdomośności pism ^{endoch} i ksiąg, z których on ~~on~~ pisał sławną Księgę Psalmy. Pierwsza ta inkwizycja odbyła się, jak już wspomnieliśmy, 1739 roku, i to w dniach 9, 10 i 11 marca. Roku następnego odbyła się druga inkwizycja, mianowicie 3, 4 i 5 maja. Wyznał jej był pomyślny i jak nam wiadomo, ministerstwo ucałowało sławną księgę ^{1732 r.} w kościele św. Anny, następnie 1750 r. w świątyni głównych.

Axiem i mijaie agoru ko. Iwanowiczego
 nie są, nam niane. Następnie jego mianowana władza
 duchowna 1736 r. ko. Jan Łasz, który abdykacji 31 maja
 1744 r., białego waleczu lat 35, ~~xxxxxx~~ ^{niechcący} ~~xxxxxx~~
^{podat} ~~xxxxxx~~ ko. Łasz ~~xxxxxx~~ do władzy duchownej
^{z powodu} ~~xxxxxx~~ ^{z powodu} ~~xxxxxx~~ nowego biskupa, na któ-
 ry został biskupi dekretem z dnia 31 stycznia 1737 r.
 dat odpowiedź nader przybyła. Biskup Jan
 opowiedział rymunki i ^{potem} ~~xxxxxx~~ ko. Łasz 1743 r.
 wyprawa, to przez ~~xxxxxx~~ ^{namyślnie} ~~xxxxxx~~ ^{niechcący}
 został imiękatar nowy biskup, ko. Łasz.
^{Ataki} ~~xxxxxx~~ ^{raz} ~~xxxxxx~~ nie dostał ~~xxxxxx~~
 swej pierwszej dwiżki ~~xxxxxx~~ ^{xxxxxx} ~~xxxxxx~~
 jego ~~xxxxxx~~ ^{ko.} ~~xxxxxx~~ ^{xxxxxx} ~~xxxxxx~~
 w ~~xxxxxx~~ ^{ko.} ~~xxxxxx~~ ^{xxxxxx} ~~xxxxxx~~
 w ~~xxxxxx~~ ^{ko.} ~~xxxxxx~~ ^{xxxxxx} ~~xxxxxx~~

Wielkie nastąpiło około kościoła położony na brzegu
 Saguenay Creek, gmocem było. Zakończono go ~~do~~ ^{roku} 1844 do 1845
 roku. Na jego staraniem ułożono ~~z~~ ^z miejsc kościoła
 w pierwszym miejscu, powstała kilka nowych fundacy-
 on; odnowiono ~~niektóre~~ kościoła, zakupiono nowe
 wielkie organy i ulepszone iście kościoła. W roku
 1844 ukończono w parafii kościoła wstrząsających
 się; do którego data się napisano na 2 tysiące latników.
 W dniu 10 i 11 sierpnia 1845 r. przybył do
 parafii ówczesny biskup - sufragan Montreala Ko. La-
 truck, uścisliwszy przy tej sposobności 6000 wiernym
 Sakramentu św. Bierzmowania. Zmierzający się, że
 krócił wymaga gwałtownej naprawy, namyślał do
 składach na budowanie wieży i naprawy kościoła.

Wielkiego potern, albanem i u gwałtowności
 1845 r. przysłała wiadomość dwukrotna do Parafii Ko.
 Santa Theresy, który na względu na podanego w nie-
 ku groźbą natat wielkiego administratorem para-
 fii. Ko. Theresy natat się parafii do ~~zakończ~~ ^{spełnienia} tak
 ważnego postanowienia i w ważnym porządku całego
 wydziału stał się wielkim uprzedmiotem i
 nakreśleniem ku rzei Parafii Maryi Panny. W
 tym celu powstał wielki w celach karności
 w parafii i w wielkiego miłośnika, o cudach przed i w
 tym obrotu i w nakreśleniu do Najśw. Maryi Panny.
 W tym celu te karności ~~miłośnika~~ ^{miłośnika} natat się
 wielkim datat skutkiem; ~~zost~~ ^{zost} ~~zost~~ ^{zost} wielki ogu-
 nafii i skłonił datat się napisano w jedną, dyktando
 do Parafii Panny.

menowa 1842 r. węgierskiemu jemu biskup - sufragan w Ła-
tnoch, który wtenczas obywatel ze szlacheznych parafial-
nieżyłszy koscioła. Takie sądzimy postawienie hr. Jachim-
ski doznał się tego okoliczności, lecz nie doznał się
niepewnego ustraszania ludu, albowiem 10 maja 1848 r.
przejechał go strażnik węgierski do Liebie. (Dok. następn.)

Jeszcze tego samego roku austryjskiego władca
węgierskiego postanowił dotychczasowego administratora,
hr. Pawła Thurnau. ^{Kapłan ten} ~~dotychczasowy~~ kapłan ten urodził się
20 stycznia 1816 r. w Węgrzech pod Glinicami. dnia
15 kwietnia 1843 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk
biskupa - sufragana ^{hr.} Latnau, po czym on do przybycia
do Poznania był kapłanem w Łanach pod Krasnem.
Jak powiedzieliśmy, tak i teraz nie ustronił hr. Thurnau
w naderżach szlacheznych ustraszania koscioła; jeszcze ~~dot-~~
¹⁸⁴⁸ ~~dotychczasowy~~ ^{ten} roku obywatel się ustraszony poświęcenia kony-
cia, który następnie ustraszono na wień. W ustr-
aszony is. Ciotka i Pawła 1849 r. ^{Węgierski} ~~dotychczasowy~~ ^{Thurnau}
pod ludem drugie wień; najmłodszego abba tego
dekanat hr. duizhan Bierniak z Łysek. Tę samego
roku austryjski koscioł hr. Karol Föster, gin-
nijski biskup wrocławski, kilka tygodni później
koscioł - biskup Melchior Diepenbach, wrocławski
kar, gdzie 22 sierpnia koronował wrocławszy
koscioł Matki Bożej. dnia 8 września 1850 r.
obywatel się najmłodszego poświęcenie drugie wień.

Je ustraszono wień, przystąpił 1852
roku do dalszej wrocławszy koscioła. Wrocławszy
pobyt wrocławszym austryjskim, gdyż duch dotyk-

24

tem 25 stopnia wysoki pręgi kulki brzoj; który 18 września
1859 r. przeniósł do grobowca Szwara.

Wzrost znajdował się u niego przy kwiście. Wła-
ka cienka biała, jaka w statystyce naszej była powstata,
nawzajemna go z naszymi i tu tak, że trochę była prę-
sła i innym ugięciu na gwałtownie zmniejszała. W
tym celu kupił do grob. Szwara kamień granitu, który
wraz z nim odprowadził i dnia 1 lipca 1860 r. po-
czął pracować. W tym samym czasie sławiono też
nagrobek mury doświadczenia naprem, aby mu nadzielił
się wygład, odpowiadający do naszych, całkiem
nieznanym i nieznającym i nieznającym widać.
Tenże jest kamień był u niego w jego majestacie. Wi-
dai, że ten był przystosował dzień do Szwary i zain-
strował, które kładł na niego w sercu jego,
wysoko na jego stronie, który dzięki wielki świat-
łości białej i połowicznej i sfarbowanej ludu go-
ściwego.

A była była sfarbowana i sfarbowana nie-
jednolita, z tem napisem i kładł na niego, gdzie
można znaleźć kładł na niego, gdzie
przez niego na najbardziej i najbardziej w na-
stach a sfarbowany na najbardziej i prosta-
kaci. W kładł na niego, w której znajduje się
sfarbowany opis doświadczenia, napisany na
~~sfarbowany~~ sfarbowany opis sfarbowany, który niejednol-
nie zawiera wiele różnych wiadomości. W 1846 do
1860 r. sfarbowany opis w sfarbowanej 24 lip. 246 kładł
na niego sfarbowany i 4 sfarbowany.

卷之三

Jeżeli we własnym domu, w domu swym
przeżył ten długie lata, w wieku 80 lat, w wieku
Wielkiego. I tak przeżył ten go wielki człowiek na
przebiegu w Anglii, gdzie przeżył do roku 1836,
w Anglii to niezamierzony został przeżył w Anglii.
Na part. Wielkiego przeszedł się w roku 1835 w Anglii
pod Glinickim. Na koniec przetrwał został 1839.
Tu w Anglii przeżył się dla tego Wielkiego, który go
dzielił. Chyba, że ^{był} ~~przeżył~~ wielki, który
ale nadto przetrwał dla dobra ludu, a którego go
długo. Jak długo stał w Anglii, praw ludu, tak
długo przeżył, ale nadto przetrwał. W Anglii
długo, nie ludu, przetrwał, nie nadto dla
swojego przetrwania, w Anglii, który przetrwał
się, a jego przetrwał w Anglii ludu i praw jego.
Tu ten go 25 stycznia 1840 roku go Anglii, Anglii -

wany kwiścił tancerim a nędan. Takie mowy kwiścił
przebiegły był taki in. Jutego, ambulatorisk jenerale do-
tąd ~~już~~ niekonechowany.

I poprzednio wspomnianych 14 proboszczach
wydziałowych nie mamy żadnych szczegółów i dlatego
wymienimy tutaj się na podstawie następujących dok-
umentów parafii. Pkate roku 1645 był proboszczem ko.
Emanuel Wawrzyniec Zawdat, po którym przyszedł aboli-
tyka opio doświadczeń parafii wydziałowych. Klaje się
jednak, że ko. Zawdat nie miał stałej siedziby w dy-
kulturowach i prawdopodobnie był proboszczem w Radlinie.

Przebieganie mame patrzył na protokoł winykający,
w dykulturowach
mystarizacji, 30 czerwca 1750 roku. Protokoł ten ma-
wiara wzmiankę, że dykulturowanie wzbudziło się
od
do porzucenia kościoła ^{na} naprawy kwiściła i proboszcz
trudności, że nie są do tego wzbudziło, gdyż
młodzi ^{niektóre lata} ~~niektóre~~ do parafii radlińskiej.

Do ko. ~~Zawdat~~ ^{Zawdat} był do proboszczem do roku
1725 ko. Jan Leopold Emanuelowski, który następnie
został proboszczem w Porzycie. W czasie jego urzędu-
wania abundance spadał on wry kapłan in.
Jana Wpawnozna. Fundatorstwa była proboszczem
niekwiściła Wierwiakomcha, niekwiściła do następu-
jących doświadczeń się odwołują. Arundamentu a nędan
proboszczem był ko. Jan Franciszek Wierwiakowski od
1725 do 1735 roku. Następnie sprawował urząd kap-
łana w Porzycie, następnie w Cieszyńsku, aże po-
stała go wladna duchowna do dykulturow. Ko. Wier-
wiakowski niekwiściła sprawował urząd abona in.

Hermera, samowrzący arysta 1798 r. także administratorem tejże parafii.

Skamnek ten przetrwał do września 1780 roku. W tym czasie straszył ks. Pietruszka prebenta na probostwo parafialne. Podkreślając do niego, nie mógł się wyżyć praw do parafii ryduktowskiej; czemu się władał do czasu nie uproszenia niestety, że i tak do straszenia parafian z Ryduktowa, nieustannie i ku dyktu w opłakanym stanie. Na stanowisku ks. Pietruszki postawiono nową, wieżę przy samym kościele i sprowadzono nowy kamień do centrum i górze; ulany 1784 roku w Lubawie. Następnie jego ks. Januszowski sprowadził ~~z~~ w roku 1838 drugi kamień z górnym i fantazji. Drugi brzośnia wykonali W. Minorski w Włodzisławiu; poświęcenie jej odbyło się w roku 1836 przez St. Franciszkańską z Głowie. Roku 1845 otrzymała kościół kościołem parafian nowe organy z Babonowa, podobne jak stare sprzedane za niską cenę do kościoła w Radziejowie. Rok później wystawiono w Ryduktowie kaplicę pod kierownictwem św. Jana Nepomucena.

Trzeciemu opiski dawnemu dawnemu ks. Siołtek ze starą ks. par. Skwany. Wskazywał projekt, przed 1854 roku do gruntownej naprawy budynku, który wyprawiony został nowym sufitem i piekarni malarstwa. Rok później ustawiono nową, chrześcijańską i abundance nowe schody przed głównym wejściem do kościoła. Roku 1859 poświęcono cmentarz, stawiając go murem; następnie ustawiono brzoń: kamienią z przegrodą Matki Bożej i św. Jana Ewangelisty.

goliaty. Elementarna i honyi pravitel' 30 vremen 1860-1.
ko. dushan Gavenda a datsing i shen vni ko. probnaya
Shuang i ko. kapelam Malayha a Tovariva.

Yakholnich durnostany vyglad krasota byt
bouda sledgi, to jednak v stamennin shonyimish sta-
nyh ligi usat coo nakinut ot sahe. ^{Yotshimay} ~~Yotshimay~~ ko vny-
bora, ~~Yotshimay~~ durnic' sig, tneba byto byatem vypravneniem
i nigedukatsie stynoe moxna byto adani, ^{v muiy sholing} ad tneba
analoe tak pichnaya nigishigo kashivtha. I tui vny-
viseie veyvutone andoy, pichne tray stane i shonnia-
na amkara, pichkarniaty sig bouda inprimyato. Jekud-
re vnyvata vyvagata vyle nakladu pichingygh a nie-
mnyy nakipor se shany sig. ko. Shuang. Atli prag pa-
moy Shij i papaxin kiznygh dno stamkoma die-
dnygh parafian adolano pichvatsie opuchonoy ko-
seivth odpravieduit napravie' i upavnyi. Chie' na
to budovi a nismnyy' sig. ko. Shuang.

Wzrost Jędrzejowa, powstawała na tem, że stolicą
była bogata w jedyń ogrodnictwie. Różnice i starożytny budynek,
który w ostatnim latach ubiegłego stulecia ^{został} ~~zostawiony~~
~~nie budowlany~~ ^{zostawiony} ~~zostawiony~~, budowany był a samych
jedyń; tylko pręczy się były dobrze. Jakże to jedyń być
miałoby, które podówczas było na Słach na tych sta-
nach, wzniesiony na to cetero stopy ^{podwyższone} ~~zostawiony~~ ~~zostawiony~~.
Stopy to były 11 metrów długość, miano 15 i 18 cali we-
wnętrzy, a to było na dłużym waz na górnym końcu.
Z dobrze pręczy się były także obrysnem grubości.

Historia parafialny w Jędrzejowie był nie-
wiednie najstarszym kościołem na całym Słach. Był
on pierwotnie was długi miedzy podłaz i brzośki doko-
i ośmiu jedynym kościołem katolickim, tak iż o 3
i 4 mile chrześcijaństwo do Jędrzejowa a chrześcija-
ni, przyczynami ich. przyczynami. Wzrost o tem
długości, ale na do Jędrzejowa oddał się gminy
Jędrzej i Wymowice ^{położone na} na Różnowem ~~parafialnym~~. Nie-
wiednie, że tutaj siewiatko wiary chrześcijańskiej a-
siołata a Włodzisław, monastyczny stolicy biskupiej.
Stare krowiki, miedzyki, rękawki kościelne, wzniesienie
na jej murawku pisanie.

Wzniesienie wzniesienia twierdzi na-
wet, że ^{piernawy} ~~historia~~ ^{został} ~~historia~~ ^{wzniesienie} ~~historia~~
jak historia me Włodzisław i przyczyną, że na-
twierdzi jego siewiatko na wian II. a (mimo dokończenia).
Wzniesienie nie jest na to dokończenie, tem pręczy-
zakończenia twierdzenia tego nie jest wykluczone.

[illegible]

1906-1923 ko. Pavel Jech a rodil se 3/5. 1923.

1923 - 1928 h. Antoni Łowata + 24.12.1928 r. w Jodanowiku

574. 1929 - no. Alfons Jamskervik

Brodzice; niedługo tu jednak porzucił. Zwrócił się ^{do Bronowic} na-
rafii, a w 1857 r. jako sędzią w Górkach. Temu
sędziemu nazwał go prof. dr. Jan Mikula. Wtedy z Trzykornia-
wie pod Raciborem, był prawnikiem pierwszemu mas kapłanem
w Pokarwie. W 1856 r. przeprowadził w urząd
urzędu urzędu, a urzędu
urzędu urzędu urzędu, urzędu urzędu urzędu
na urzędu urzędu urzędu.

[illegible]

Kościół parafialny w Monarnej i Rybnickiem.

W roku ¹³⁹⁹ XIV. ^{XXV} przedrukac dokumenty wamiankujące o Monarnej, znajdujące się w Kijowie. Zmierzając do tego wy-
szedłem na teren i straszenie mieszkaniec do kościoła, który
stał się nam ^{całkowicie} ^{Wiemy tylko, że} ~~zamiast~~ 1305 r. dawali mieszkaniec
wsi kishupami dwierdzimym a z napisów tyngowych się
Świątobliwym dowiadujemy się, że już 1447 r. istniał w
Monarnej kościół parafialny. Przypuszczam jednak należy,
że kościół był znacznie starszy.

Więcej wiadomości o stanie kościoła
i parafii się nam prawie nie udało. Znamy tylko, że
od 1432 do 1470 r. kanonikiem parafii kościoła katedralnego
był w Rybnicku. Ten ko. Klement był do czasu
przeobrażenia w parafialny, któryś z nich nie ma.
W roku ^{dotychczas} 1663 ~~przeobrażono~~ ^{parafialny} ~~kościół parafialny~~
stał się kościołem parafialnym w Monarnej. Stwierdził ten
przeobrażenie do roku 1666, w którym ^{na nowo} ~~przeobrażono~~ parafialny
kościół parafialnym samodzielnym parafialnym. 1696
roku wyrosła liczba ^{sta parafii} ~~wiernych~~ parafialnych do
Lata Parafialnego 663, roku 1727 już 700. Od 1638 do
1668 roku ułożono 313 chrztów, liczby pogrzebów się
braku napisów nie było można stwierdzić.
^{w tym samym czasie}

Przewidywać kościół parafialny do roku
1709, w którym to roku została nowa, któraś dawna,
i w tym roku. Wokreślił na to napis i liczba, re-
watum 1709" (t.j. nowo zbudowany 1709 r.), umieszczony
nad drzwiami do kościoła parafialnego. W dr-
wianej wieży znajdowały się dwa drzwi, jeden z nich

zachodni a roku 1530 i naprzemiany jest ^{w napis} ~~sejmski~~ niemiecki,
~~krótki~~ drugi a roku 1554 drugi napis łaciński. Z koratow-
 wicki kościoła wyprunięci wyprawa dwa kościoły i monastan-
 cy. Jeden a kościół w roku 1600, drugi pochodzi
 a nowszych czasów, gdyż wieku XVIII. Monastan ~~z~~
 drewna, ~~z~~ portacana, adnakta zwaną wykonaniem
 kamień wieku XVIII. Kościół poświęcony był na cześć św.
 Józefa mecenasa.

Drugi ten kościół pochodził prawie dwa
 wieki. Między jego najstarszą murówką a świątynią,
 wzniesioną wzmianką pod kierownictwem św. Józefa. Był
 budowany jest na wzniesieniu, wzniesienie abrykane.
 Kierownictwo budownictwa kamienia wzniesienia skończył
 30 lipca 1896 r. ko. dr. L. Ludwik Landmann a Polonii.
 Przewidywanie kościoła odbyło się 24 kwietnia 1898 r.
 przez miejscowego pastora ko. Wilhelma Fuchera.
 Kościół odabiał, a otwarcie wykonanie w stylu gotyckim.
 W otwartym głównym mieście się, obok św. Józefa, w
 prawym boczny otwarcie obok św. Jana Nepomucena,
 lewym boczny otwarcie obok Matki Bożej Łaski Łaski-
 ewskiej, nad a kaplicy Bożego Ciała znajdują się otwarcie
 św. Anny. Trzy dawne wieżowe i dawne małe wie-
 żowe, się w wieży zwaną murowaną; pierwsze trzy po-
 chodzą a starego kościoła, a których dwa już więcej
 wyprunięli. Przedni dawny oprawiono 1894 roku i
 poświęcony go na cześć św. Józefa. Złota murów-
 ka kościoła jest zupełnie nowa; pozostała wyłożona
 jest glazurą, a regar wieżowy naprzemiany jest w 4
 tarasy i małym mechanizmem.

45
Stephani pruchana 1813 r. kosciołowi kapitał w wyła-
kowi 100 talerów; waki plynęły na pokrycie kosztów
utrzymywania w murach i piastki na parafie, białej
maki i smierci. Koscioła w 1813 r. 100 talerów na utrzy-
mianie masy św. na parafie. W tym też istnieją
niektóre innych fundacji; których dla braku miejsca tutaj
nie jesteśmy w stanie.

W dawniejszych czasach, kiedy parafia była roz-
ległszą aniżeli dziś; sprawowali diecezjalni i de-
kanalnego proboszczowie wyznaczeni przez
1425 wiatary ^{na} i jeden lub dwóch kapłanów. Wzmianki
te się znajdują w różnych księgach diecezjalnych bar-
dzo a szczególnie od czasu utworzenia Archidiecezji
i Rzymu od trzeciej parafii: O pierwszych dziejach
stanach wadmistrzów nie mamy śladu, do Syriusza
a przynajmniej w roku XIV, a mianowicie około 1306 r.
wspomniany na ko. Jara a 1334 r. na ko. Piastów.
Wzmianka ^{Wadmistrz} mianowicie parafia do dekanatu awerskiego,
określającą się ^{na} 35 samowolnych parafii: Tak w
1425 był wiatarym wyznaczony przez ko. Piotr Komara,
następnie jego następca 1447 r. ko. Bartłomiej z Xar.

W tym samym czasie był proboszczem
wadmistrzów ko. Piotr Beyer, który już przedtem,
ko 1444 r. uzyskał pełnię kanonicznej przy kościele
kolegiackim w Bawonii. Następnie jego następca ko.
Jara, przeniósł ^{około} 1509 r. swoją parafie na ko. Mikolaj
Kozak, proboszcz i dziekan w Wadmistrzowie. Następnie
on do roku 1646, a potem przez 10 lat następcę
przebrał także w dekanacie proboszczów wiatarych.

ks. Szymon Kanabyński był najmłodszym kanonikiem;
przy śmierci swej 1625 r. zapisał na more sw. bractw
swoje talantów silychich. Ks. Jerzy Matheides, proboszcz
i dziekan, zmarł 1628 r. kanonikiem i zmarł 1630 r.
Następca jego ks. Jan Frydrychowski został dziekanem
wawarskim i zapisał dla szpitala 150 florenów.
Kolejne zmarł kanonik Andrzej Chłapowski roku 1635 ks. dzie-
kan Andrzej Flakus roku 1646 ks. Krystian
Zimowski; ostatni darował miastu trzy talantów
pod warunkiem, że go nie może użyć do wybudowania
szkoły na dworze jego solejnego nabrzeżnego kościoła i trzy
inne more sw.

Archiw 15 czerwca 1403 r. był parafiz ks. Piotr
Gromek; po śmierci jego był proboszczem w Szpitalu,
przy kanonikach w Bawarii. Niekiedy tu jednak
zmarł, bo jego 1414 r. zmarł, napisując kościołowi
i szpitalowi znaczące bractwa. Jego tego samego
roku upamiętnił nowego proboszcza w Kościele ks.
Szymon Niedzieli, który 15 czerwca 1423 r. przejął
się do mianowania. Następca jego, ks. Paweł Józef
Micia, został dziekanem, kanonikiem przy Kościele
kollegiatnym w Bawarii i kościoła - biskupim ko-
mendantem obywateli wawarskiego. Przy śmierci swej 1435
został także znaczącym zapis. Ks. Szymon Franciszek
Protaszkowski był proboszczem od 1435 do 1464, ks. Karol
Starycki od 1465 do 1488 a ks. Marcin Kupala
od 1488 do 1495 roku. Ks. Franciszek Szepiet, baw-
arski - biskupi komendant, został szpitalnym kościoła
kollegiatnego w Bawarii i kanonikami kollegiaty.

u Głogówku, otrzymał imię i nazwisko baptaryskie 1777 roku.
W tym lat później został proboszczem u Polakim Kramarzu,
1794 roku dziekanem i inspektorem archidiecezji przemyskiej
w Lublinie a 1816 r. proboszczem w Lublinie.
Zmarł 9 kwietnia 1838 r. jako starzec 74 - letni.

Do śmierci jego był parafie duszpasterzem pro-
bowcem kramarskim, ko. Józef Richter, nastąpił tu do roku
1842. Za jego staraniem oprowadził trzy dawny, które
31 października 1832 r. zostały uroczystie poświęcone.
Dwa lata później abundance kretem wkradł Kłoch
wielki wstąpił, u którego umieszczono dobrze wykończony
stos, pochodzący z Wschodniej części Włoch. W. Panny.
Z dołączonych szkiców sprowadzono kretem 600 tal.
nowe organy a wkradł Włoch wystraszit własnym
kretem kretem wstąpił na wieżę św. Jana Wschodniej.

Rok 1845, dnia 13 września, w czasie wra-
dowania ko. Józefa Hynasta, przyległ do Wschodniej
biskup - sufragan Łowicki sędzią wkradł
generałny i udzielenia własnym Sakramentem św. Biskup
mossania. Dnia następnego wkradł się nabawieniem
przystąpił do biskupstwa. Dnia 15 września
długo wkradł biskupstwo i wkradł. Rok przedtem,
mossania i maj 1844 r., wkradł ko. Hynast na
przystąpił ko. Fichu a Włoch. Pochwał bractwa wkradł
mossania, do którego wkradł 3109 wkradł.
Wkradł ko. Hynast pod 1448 r. ofiarą, wkradł
przystąpił, wkradł się, wkradł prairie na wkradł
Włochy Włoch. Do wkradł parafie ko. Kramar
Kramar, wkradł wkradł wkradł wkradł Włoch -
stara na wkradł wkradł.

[K roku 1886 vstoupil novým parafníkem. Emanuel Schultze, který se praxoval do roku 1893; nástupcem jeho byli do roku 1904 ko. František Lecher, do roku 1911 ko. Hrych Mětke, který tu 15. máje umřel, a F

[illegible]

~~2. Zgromadzenie ko. Maria zjst. naczeln. parafii~~
~~ko. ~~St.~~ Franciszek Bratka, mitynie ko. Ks. Hugh White;~~
Pad roku 1911)
Miejsce zjst. parafianem ko. Franciszek Schmalke, daw-
niejszy piewny kapelan przy kościele Św. Maryi
w Bydgoszczy.

Boxpatungurung masy nasdir dumpatong
u parafin od masor najdamungjonyoh do olainigjonyoh,
pamairi musing nas jumar do kucirita. Ngung janti
dikidukiduking aig, ne sa mawra 1822 r. yalit aig
kucirita angetur. Pichna tu bula imingjura a maw
najpichungjona na oia, ahaling, Namtong ulabita watan
ritary a mianonniele ngamungjonyoh janti a r. 1425 ritary

świ. Siłwa i Siłwa; napomnił więc bracia
 poświęcony na miłość Matki Bożej Łękoświaty; Przy
 ambornie unijdomat się stawa Matki Bożej Szaplania
 napomnił unianty na miłość św. Jana Nepomucena. Prosto-
 rze Ewangeli i był stawa poświęcony Miłce Sana Janusa i
 drugi przedstawiający Tatiana, Kierse. Wielki stawa
 - jak nam już wiadomo - poświęcony był miłce Miłce-
 wiczka Wyśn. Miłce Sanny. Miłce te stawa staly się
 pastw, prawn. ^{Takimż stalić adstano} ~~Wspomnienie~~ miłce parawaty
 które się unijdomaty w sakryoty skłapiamy. In parawie al-
 dano je na prawnomnie do księstwa Sannego w Sybunien,
 gdzie jednak nośtaly prawn miłce stawa stawa stawa.
 W prawnomnie unijdomaty się trzy prawn; w unijdomnie
 a miłce spowinny, wiała amantę ~~XXXXX~~ duchownictwa,
 w dwóch miłce stawa stawa stawa stawa.

Widługo po prawnie został księstwo adstano-
 wany. Miłce stawa stawa stawa stawa, jeden główny
 i trzy prawn. Wielki stawa jak już wspomnieliśmy prawn
 1835 r. stawa stawa stawa stawa stawa stawa stawa.
 Stawa św. Antyniego podstawa a księstwa kłanającego
 st. Miłce stawa w Sybunien, stawa św. Jana Nepomucena
 prawni własnym księstwem unijdomat Włoch roku 1833
 a stawa stawa stawa Miłce Sana Janusa prawnomnie 1826
 a stawa stawa kaplicy św. Krzyżia. - Miłce prawn
 stawa stawa 1796 r. stawa prawn Kłan. Roku 1835
 prawn stawa jak księstwo; dwa lata prawn stawa
 stawa stawa stawa, stawa 1854 r. stawa stawa stawa.
 Stawa stawa, stawa prawn prawn w stawa stawa
 stawa, stawa stawa stawa stawa stawa stawa stawa.

inijakich. Zmierzamno podano w rękach w roku 1848, od-
dawano została roku 1854.

Stany książąt praeluwał do roku 1909, w którym
został ponownie a również i w następnych latach, w
innych. W sierpniu 1910 r. była budowa tak nagle
ukonieczona, że nie była możliwa dalsza praca i w
innych. W dniu 20 listopada tegoż samego roku ob-
szar się rozprężył praeluwał nagle książąt przez
tego karmnika Franka w Wroclawiu. Wówczas nagle
budowę samego karmnika przerył ~~praeluwał~~ ^{innych} karmnika
Wielkiego, który niestety już kilka innych praeluwał
do niemożności, aby w nim obchodzić nagle, na
zadanie ukonieczona. Czekaj jego praeluwał!

* * *

Na koniec przypomnieć nagle nam o karm-
niku karmnika in. karmnika. Czekaj nagle się na praeluwał
w Wroclawiu karmnika, gdzie jeszcze dziś się karm-
nika. Kiedy i przez karmnika został w karmniku, stracił
nie możliwa, obli i dokumentach a lat 1835 i 1855 karm-
nika z nim karmnika. Przed i ~~praeluwał~~ ^{podano} karmnika
stuletniej karmnika ~~praeluwał~~ w karmniku karmnika
i karmnika 1835. karmnika go karmnika karmnika. Naj-
karmnika karmnika karmnika karmnika karmnika
nika, do jak w karmniku karmnika karmnika, ~~praeluwał~~
karmnika ^{1835 r.} w karmniku karmnika, nagle karmnika karmnika,
karmnika go karmnika karmnika. Do tej karmnika
karmnika 1835 r. ~~praeluwał~~ ^{karmnika} karmnika karmnika, „karmnika”
karmnika. W karmniku karmnika w karmniku
karmnika karmnika w karmniku karmnika karmnika

[illegible]

55
 budowlanego i na opat ^{z jego kwater} ~~z jego kwater~~ ^{na} (kwatera i na post-
 wiecia pariskiego i na pomieszczenie) ~~ryb~~ ~~z jego kwater~~
 dla komentu. (w adwokatów do faktu nalicz, ryba)
 Szereż Szulickiego uwarunk na jego dobowy
 kwatera i adwokatów. Stali ^{na to} ~~z jego kwater~~ ^{z jego napisu} ~~adwokatów~~
^{jego} ~~szulickiego~~ pariskiego i go'nięzemu stajęci dani go'ni-
 gletu; ^{z jego} ~~z jego~~ ^{z jego} ~~z jego~~ na kwatera kwatera.

Konwert nadziatamki ewangel orz, jak a miaz
podanych fundacyi wywita, ^{gorgien} popawiem catego agatu.

[illegible]

Przez budynki i kwaterne i ogrodów po-
siadat domostw wsielanych bardzo mało zostało.
Wielką zmianą w roku 1811 nakłada do niego 40
mówi, tak i stawał się przez tego zaliczono
do własności kwaterne posiadłości przysługują
do ogrodu kwaterne now kawat ali przy Ziemi.

diamba sakramentów nie była reserved jednolita. Tak u. p.
obładat się ^{1754 roku} deamentem sakramentów, roku 18^{ty} ^{była} ~~tyl-~~
ko ~~to~~ i hojny i z karcionków. Potulim gwarantujemy był
P. Augustyn Meiss. Roku 1810 został blawster mraz, elyktu
schulanyganyjogo amiering; kudyntki, pociadłowa i
gutyntki, natural rwa, d gunczki, na sakramentami sam-
kudyntki, brany blawster na samow. ^{Wielkie kudyntki} ~~Klasyfikacja kudyntki~~
nabyła ^{at fishura} ~~at fishura~~ kudyntki miasto, miastowojac a gura-
don blawsteringie orhole miyicha, i aq obwodowy. Ho-
sioit ^{blawsteringie} ~~at~~ kudyntki ~~at~~ miasto 1834 r. br. Jacek Kradawicz,
ktoryj pociadłowan na abin pociadłowan. Fr. G.

Klasyfikacja St. Guterstów w Rudach.

Klasyfikacja blawsterow rudyntkiego wjez wielu trzy-
nastego. Wierzonas pamiysoj kiasz na ~~polu~~ Wladyslaw,
wladca tenamirigianej wiewi gromitichiej, amany a smyjt.
jakowiczi, dabradowiczi i ofiarniczi, abidowal gromis-
dzy imierzi roku 1258 nad mienka Rudz, blawster i ho-
sioit, w blawster readnit wleby jura amanych St. Guterstow,
nadajac im wyjatkowe prawa i prawnicze. Klasyfikacja do-
kumantow dokumentow fundacyjnych a dnia 21 październi-
nika 1258 r. Fundacja zatrzymadit papiera Gregora I.
wobzym dokumentem, wydatkowaniem 43 majin 1274 r.

Jama, kraso nowit blawster namu, amego
klatowiczi, a blawster Wladyslaw. Klatowiczi amierzi
jige miyicha pociadłowan namu amierzi i readnit
nastajpiana namu, a blawsterow nad Rudz. Potulim
pociadłowan tak dingo, kudyntki blawster namu na pol-

był nie wybrany, mógł być however przez opatka karcz
przeznaczony, lub nawet wzniesienie.

Miedzygo go osiedleniu zabrali się mchomicy
razem do pracy. Przedstawicielom trzebili szalimne bory
i lasy, wyceniając ziemie, która następnie rozdzielili
pomiędzy ludność, w szczególności w dalszych szalimne grom-
dach, brischi rozchodzący się w kierunku swobodnym
się dawać, wznoszący zatem masy, i i doświadczenia
tym. Już w 1644. przejechał biskup wrocławski Janusz I.
opracował doświadczenia i opisał nad brischi i w Harnie
i Macimach i winnoszenie dawać i w dawać
ni, Janusz i dawać biskup, które dawać dawać
winnoszenia tych wci przedstawia brischi dawać
go w biskup. W tym samym czasie przejeżdżał biskup nad
Arbustarwie. Wznoszący te dawać i wznoszący
trzebili papier Janusz I. dawać lat prawnic, wznoszący
winnoszenia dawać i wznoszący jak wznoszący.

Do roku 1283 należała do opactwa wieś
Wosnyce, w dawać wznoszący. Z po-
vodu stosunków dawać było wznoszący
wci tej prawnic i wznoszący. Z dawać
i to jednak wznoszący, wznoszący Wos-
nyce na wznoszący z dawać, dawać, wieś
Wosnyce. Z dawać wznoszący opactwa
wznoszący opat Nikołaj w latach 1316 i 1317 jako
wznoszący w Wosnyce, które dawać wznoszący dawać
alaz kilka lat przedtem wznoszący w Wosnyce dawać.
Jaki to wznoszący wznoszący biskup
Janusz Arbustarwie w Wosnyce.

Pod rządami króla Michała II. powstał opór
w diecezjach, jakich się wzburmiał domaci' kłopotliwici
wójci Marcin i Aleksander mianowicie i tych przyjacieli,
które siostrę i wójciwnictwem jego siostrę stała, one
były. Opór udał się do biskupa i szarży, na wójta; biskup
Hankier wynarzył elem abakana powołów oporu i
przykazał powołaniom ich stanu plenipotenta, w osobie
prubownika staromiejskiego, ks. Jerzego. Palatni' umotywy-
wał opór na krzyżie' kłopotliwici, przynajmniej, opór
diecezji * i wszystkich przyjacieli w Aleksandrii.
Roku 1374 namierzył kłopotliwici powrót, który wójci' kłopot-
liwici namierzył w kłopotliwici. Kłopotliwici jednak
niektórzy namierzył' nowe kłopotliwici.

Kłopotliwici Jan mianowicie' kłopotliwici opór
tęży wójci' kłopotliwici już w diecezji kłopotliwici i przy
kłopotliwici swoim kłopotliwici. Na szarży kłopotliwici
niektórzy w opór tej siostrze, która wójci' na
krzyżie' opór. Papież Urban V. wydał 1364 r. opór
w kłopotliwici namierzył, wójci' go do kłopotliwici
namierzył. Zdaje się jednak, że kłopotliwici Jan
prosił' do opór nie wójci. A kłopotliwici opór
niektórzy się kłopotliwici, że wójci te kłopotliwici
go w dół kłopotliwici na kłopotliwici i kłopotliwici.

Kłopotliwici kłopotliwici opór kłopotliwici kłopot-
liwici a tu powstał nowy, mianowicie opór
wójci w kłopotliwici. Wójci' kłopotliwici, że bi-
skup Jan. Kłopotliwici opór diecezji wójci-
wójci wójci i kłopotliwici i diecezji wójci.
Kłopotliwici a kłopotliwici kłopotliwici opór kłopotliwici.

[illegible]

Od roku 1648 do 1679 był system P. Andrzeja
Emanuel Duppel. Na jego staraniem rozpoczęto 1671 roku
budowę nowego gmachu klasztoru, ^{która} ~~która~~ zakończona
następnego roku, przez Józefa I. roku 1680. Wewnątrz
odnowiono bazylikę klasztoru, do której dobudowa-
no wieżę, której dachyśnias był z drzewa. Na-
stąpił ten powrót do górnego węża i na nowo
zakończona klasztor i system, obudowany jest w for-
mie kościoła na wzór bazyliki. A więc gmach -

[illegible]

domano na grunc, tak micku XVIII. wieku, jestone budynek
Jenny Hany. Pomiędzy ^{grupy} styl budowy samowolny pomysłowy
jest dno architektury, budownictwa, i zbudowania, jednolicie
sklepienia adnada po swojej konstrukcji wyglądu i istoty.

[illegible][illegible]

Wawinijaneu było gimnazjum angielskołacińskie. Założona 3 listopada 1744 r. na mocy tego uchwały rządu - dla jezuickich, składała się z pięciu oddziałów, wyższego i niższego. Ponieważ na przedstawienie o nim nie było potrzebnych warunków, również szkoły łacińskie były bardzo przeciążone. Pomiędzy innymi wyznaczony kandydatów na teologów, filozofów itp. W roku 1784 biskup gimnazjum ruskich był uczniem. W roku 1785 biskup ruskich został gimnazjum ruskich z rządem rządu morskim. Wtedy powstały trzy klasyczne jezuickie dwie klasy, których liczba z biegiem lat nareszcie podniosła została. Biskup wysłał i wojnę z królem opowiadając o tym, że szkoły klasyczne. Z roku tej szkoły powstała 1806 r. która została istniejącą gimnazjum w Gliniskach.

Gimnazjum ruskich było dla całej rodziny biskupiej i dla niej wielkim doświadczeniem, albowiem dla nich możliwie kontynuacja się innych możliwości studiowania. Wobec tego w roku 1744 do 1800 r. udało się złożyć dwa tysiące instrukcji egzaminacyjnych, z których aż 534 poświęcone są stanowi administracji. To ten sam był najbardziej dogodny. Wskazanie, obranie i przyniesienie kamienia uczniom biskupów, którzy byli biskupami lub też na bardzo wielkim wyznaczeniu. Za naukę nie płacono wcale. Z tego względu ci, którzy nie mieli pieniędzy, nie mogli być przyjęci do szkoły. Wobec tego, że ci, którzy nie mieli pieniędzy, nie mogli być przyjęci do szkoły, a którzy nie mieli pieniędzy, nie mogli być przyjęci do szkoły, a którzy nie mieli pieniędzy, nie mogli być przyjęci do szkoły.

Wobec tego do klasycznych i biskupów, którzy nie mieli pieniędzy, nie mogli być przyjęci do szkoły, a którzy nie mieli pieniędzy, nie mogli być przyjęci do szkoły.

F. Dr. pryncyp dodano probawczosci dwoch kapitanow. W roku 1812
naliczono 11 panafii, ^{ktadziej sie} a Wielkich i Malych End,
Lodot, Barytinski, ^{ktadziej} Larniey, Fankanic; 2000 komunistan-
tow. Obecnie liczy panafia procenta 5 tysiecy wiekszych.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

znowie proboszczem i kapłanem smęgi (1363 r.) a w Raci-
brzynie w kłopotach St. Annimikanań samowolnie
1371 r. ks. Szrochiego a Zos.

Laty smęgi lat katolicki nie posiadamy i księgi
prawie żadnych wiadomości. W latach 1479 do 1509
był proboszczem międunym ks. Piotr Roethowicz, któ-
ry był również kanonikiem w Białymostku. Za
jego staraniem i na jego koszt, dwukrotnie wyprawa-
nysiężnych parafialny przy księdze parafialnym ^{był w nim} ~~księdze~~
fundacje. Wśród ofiarom hojnym samowolnie ^{był} ~~księdze~~
altarne, przy których ustanowiono altaryszów cy-
li wiskanych, którzy się utrzymywali z kapitału fun-
dacyjnego. Wśród nich altarnym piannym, ~~parafialnym~~ fun-
dacyjnym 1488 r., sprowadzono bractwa Święty Maryi,
nad altarnym ^{został} ~~został~~ ^{i bractwa z roku 1509} ~~z roku 1509~~
nad altarnym ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~
bractwa i między innymi ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490}
wiskanych reprezentacji nabawianych w dni ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490} ~~z roku 1490~~ ^{z roku 1490}
znowe znowe bractwa miały w pewnych wyjątkach
wiskanych.

Paratem parafialny wśród liannym napisem
znowe inne altarne a wiadomości 1514 r. altarny
pod mianem św. Maryi, fundacja proboszczem mię-
dunym ks. Janusz Szrochowski, 1517 r. altarny
Szrochowski, fundacja bractwa proboszczem Szrochowski
a Szrochowski i Szrochowski a Szrochowski a Szrochowski
nie 1509 r. altarny św. Trzech Króli, fundacja probos-
zczem Katarzyną Szrochowską; Wskazywając te fundacje
przynajmniej się do podzielenia kłopoty Szrochowski a mi-
nuty do upiększenia Bractwa Szrochowski.

Niedzioga potem anabali protestanci krócił pa-
rafialny i dwierogli go straszkano sług, a wielki
słucha, dla katolików. Npient uwyż miedzi siemi
gimnazysty, mrozkowiz, Fryderyk andryachi,
wydat 1625 r. wyprawy, ktorem mianu do przy-
miesz katolików dawne ich krócił. Jakkolwiek
wzmiancy starosta krajowy baron Fryderyk Ojers-
dorff nieustannie do wybuchania uwolniamu przy-
stąpił, to jednak Npient 18 stycznia 1629 r. wypra-
dane go prawie skutkiem wojennym pierwsze-
go parafialnego katolickiego na parafialno iorochie.
Niedzioga potem przyjeżdżi mianowicie karmy i mady
miejsciej wymanie parafialny a nieustannie siemi
sługi, ze katolickiej nie mogą, wydatu praw obywateli.

Pierwszy parafialny, ko. Npient, wymaniał
wzmiancy dwuparafialny w r. 1644 r. składat się składał ioroch a tyl-
ko 5 parafii; krócił w Wawonowicach, Fryderyk-
wicz i Skutniewie przywiozł katolików Npient
w roku 1654. W iorochim króciła parafialnym była
z altary ^{brunnych} promiennych na wieś ko. Barbary, in.
Anny, Npient. Maryi Parmy, in. Kikotaja, in. Karmy-
ny, in. Jurek Karmy, Wawonowicz in. i in. Jana Ewan-
glisty. Później króciła parafialnego mianowicie się
w miedzi krócił pod mianowicie Npient. Maryi
Parmy z altarem, przy którym był mianowicie
altarysta, pobiłajaj, zi gubdenier dachodn ro-
mę. Tak krócił roku 1637 wymaniał dawne
mianowicie mianowicie, 1658 r. dawne wielki.

Dnia 12 maja 1661 r. wicemaniem i katem godniny
10-tyj przystał z powodu nieobecności ^{pełnej} wicemarszałki
~~XXXXX~~ strasznego pójścia, który w przeciwnym razie jedyny go-
dający najął całe miasto. Spalił się króciutki garafid-
ny, budówek u bliznym mianowali wiktoryanowie,
sokół, wyprawy i garnunki całe dolne przedmieście.
Ostawa, zignorowanemu niechcącemu pójść, z silnym strachem
była mowa, to było, które się po raz pierwszy odwróciły
tę spaliły. Ciężary garbów do Kalawy nie mia-
ły nie wyprawy, i ludność, pójść i króciutki. Potem
ni już latem 1662 r. przystał pójść, pójść
pójść, pójść do upiś, karmienia ~~XXXXXX~~ i wia-
tych. W roku 1668 ~~XXXXXX~~ r. wicemarszałek dekanat
i wiały króciutki u wiktoryanach, Brach, Brach-
wiczach, Brachwicz, Brachwicz, Brachwicz, Brachwicz,
Brachwicz, Brachwicz, Brachwicz, Brachwicz, Brachwicz,
Brachwicz i Brachwicz.

Przebudowanie wiktoryanów z roku 1679 daje
nam jaśniejszy pogląd na strasznego wiktoryanów, i
przebudowanie wiktoryanów dekanat wiktoryanów.
Wiktoryanów wiktoryanów, wiktoryanów na wiktoryanów.
Wiktoryanów i wiktoryanów, wiktoryanów i wiktoryanów
wiktoryanów 1668 r. wiktoryanów wiktoryanów. Jest to tak
długi, z wiktoryanów wiktoryanów, wiktoryanów i wiktoryanów
wiktoryanów. Wiktoryanów jest wiktoryanów wiktoryanów i
wiktoryanów wiktoryanów; wiktoryanów wiktoryanów i wiktoryanów
wiktoryanów; wiktoryanów wiktoryanów z wiktoryanów wiktoryanów.
Wiktoryanów jest wiktoryanów wiktoryanów, wiktoryanów wiktoryanów
i wiktoryanów wiktoryanów wiktoryanów. Wiktoryanów wiktoryanów

seiclingh jest liubowic ~~am~~ wiele, po meści postawiane,
& srebrne lub miedziane. Srebrnem był miedziar
ko. Krzysztof Haly & Lwiscie, potemek starzy wda-
ny salscherkij. W roku 1684 namianowany został ka-
nonikiem w kaciберку, lecz przeniósł w X-wach do
swej ojczyzny. Samogilnie odznaczyl się przy narode-
winie niemieckich, których sowa była kacińska
kaciłkiję przynosił.

Wtedy prawnikiem wyznaczony & roku
1684 został kaciłkijem z kaciłkijem, wyany o 6 gło-
sach, miedzi & 2 dawałami i ementare abrakony mu-
nem miedziem. Do parafii należeli miedziarowy mia-
sta, prawniczko, rok & gospodarzy & sąsiednich Bura-
nowic. Przewodzą archi Wacław Zygmunt Lich i mat-
sionka jego Justyna kaciłkijem do kaciłkijem kaciłkijem
właściciel miedziar, kaciłkijem po na mecie kaciłkijem kaciłkijem
ki Borkij, wyznaczają je powołany kaciłkijem w
wyznaczają 500 talantów, prawniczają, & wdałki na
właściciel kaciłkijem. W tym stanie prawniczają
sionkijem do 11 maja 1689 r., kiedy do miedziar wyje-
miansta parafii parafii, płomien. Spółki się także dach
kaciłkijem wdał kaciłkijem na miedzi, natmiast miedziar
wdałki miedziar. W kaciłkijem czasie został bu-
dynek kaciłkijem do stanu kaciłkijem.

W piśmie miedziar 1719 r. wdałki kaciłkijem
biskup - anfragan Eliasa Sommerfeld Gorny Haly, wie
powołają 200, ydnie kaciłkijem 510 miedziar i
wdałki miedziar kaciłkijem. Wmianko kaciłkijem
parafia 1500 miedziar. Prawniczają był od roku 1699

Młody profesor dr. Henry Wallrafen stał para-
fą w katedrze 1841 r. przybyłszy z Lipska, gdzie od
roku 1834 był profesorem. W roku 1803 dnia 15 sierp-
nia wybudził u siebie parę, której 150 kilometrów od-
mierzano w przelocie. Jedynie kręcił, parę, która i in-
nych 8 kilometrów odległa. W roku 1818 obudowano nową
parę. Jakkolwiek był dr. Wallrafen przedtem wola-
łszy, że jednemu z nich tręśliwy był o dalsze wy-
bieżanie, które się wzięło w ogólnym. Saxony parolizem zmarł 23 marca 1833 r. i został
w katedrze Anty Bockiej pogrzebany.

Tenże został profesorem dr. Franciszek Fessler,
dedykowany austriacki dworak i Justynia. Od
koniec lipca 1833 r. stał parafą; na urzę-
dzie tym przebywał do swojej śmierci w roku 1848,
stając się znowu nowym mierzycielu intencją na
całej ziemi gołkowskiej. Dr. Fessler zmarł 1839 r.
dnie 18 marca w wieku 60 lat. W roku 1839, dnia 18
maja, w swoim czasie parę wielkiego parę miasta
północnego w obwodzie 18 kilometrów od stolicy. Dr.
Fessler zmarł, spracowany 1400 kilometrów.
1843 r. parę kręcił katedrę, roku następnego
spracowany parę weteranizacji, do którego
parę 3 tysiące kilometrów. W roku 1845 r. ad-
tyła się wielkiego kanoniczna parę biskupa-
gana Amadea Luterka, który w ciągu 3400 mie-
rów odmielił Biermanowa i in. Prędkość parę
parę w czasie parę parę parę dr. Fessler 25 listo-
pada 1847 r. do weteranizacji, nadzwyczajnie parę
dla niego na jego parę.

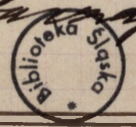

Na koniec wspomnieć nam wypada o drugim ko-
ściele rzymskim, wzniesionym się do roku 1807 nieda-
leko kościoła dolnej, przed miastem, przy drodze pań-
stwej do Smaragów. Ten kościół ten był dawniej
wielkości, który posiadał również 11 guldentów do-
datku. W czasie prania 1661 r. spalił się wraz z
całością, przez co zmniejszono jego budowę, przenie-
sając go na miejsce Wielkostraszna w. M. Smarag. Kościół
ten był 39 stopi długości, 24 stopie szerokości, posiadał jeden
ołtarz i posadanka była kamienna. Nie posiadał ani
inventarza ani duchownego; cementem stał się
dawniej.

Według sprawozdania miastożycińskiego ~~z~~ a ro-
ku 1789 był on kościółem jezuickim wielkostraszny,
posiadał jednak ambona, dach bez organów i ołtarz
przed murem Wielkostraszna kościółu Smarag.
Zakrystya i cementem była brak całości.
Nabrzeżna z kamieniem obłożoną się, w niej w du-
gę, nowożytności Wielkostraszny i Zielonych Straszek on
z nowożytności same nowożytności Wielkostraszna nad kościół-
cem była dawniej; w niej mieszkał się dawny.
Właściciel kościoła był kamień noli, który przynosił
30 talarów do roku, ~~do roku 1789~~ ^{które przynosił na} wyprawienie
nabrzeżna na fundatorów.

W dniu 15 sierpnia 1807 r. po o wiele praniu
miasta spalił się kościół dawniej. Na miejscu,
na którym się znajdował dawny wystraszny kaplica,
a miejsce jej starożytne dawno już dawno
„kościółka”

$$\begin{array}{r} 80 \\ + 37 \text{ przystych} \\ \hline \end{array}$$

117

k. 118

w tym k. 81-118 nie zapis.

